

Medens jeg er ved Privatbanerne, som kæmper haardt for at optage Konkurrencen med Bilerne, er der et andet Forhold, jeg gerne vil omtale. Jeg har den Ære at være Medlem af Aarhus—Hou-Banens Bestyrelse, og for at hævde os i Konkurrencen mod Bilerne vilde vi gerne have Lov til at køre noget hurtigere end de 45 km, som nu er Maksimumshastigheden for uindhegnede Privatbaner. For nogen Tid siden blev der udsendt et Cirkulære om, at Privatbanerne kunde faa Lov til at sætte Farten op til 70 km, naar det kunde bidrage til at faa bedre Gang i Forretningen. I Henhold dertil indsendte Banens Bestyrelse Andragende om at maatte køre hurtigere end de 45 km; efter et halvt Aars Tids Betænkning kom der Svar fra det høje Trafikministerium, som gik ud paa, at en saadan Tilladelse skulde gives af en Kommission, og det blev tilføjet, at Ministeriet var villigt til at nedsætte en saadan Kommission.

Kommissionen skulde bestaa af vedkommende Kommissarius, en Sekretær, 2 Repræsentanter for Staten, 2 Repræsentanter for Amtet og 2 Repræsentanter for hver af de i Banen interesserede Sognekommuner samt af Overvejningspektøren og den stedlige Politimester. Da der nu i Odder-Banens Opland er 9 interesserede Sognekommuner, vil det sige, at denne Kommission vilde komme til at bestaa af 26 Medlemmer alt i alt. I Slutningen af Ministeriets Skrivelse meddeltes det, at der vilde være at tillægge Medlemmerne af Kommissionen Honorarer og Diæter, og dem skulde Banen betale.

Da vi i Banebestyrelsen fik den Besked, skulde vi ikke køre hastigere, for vi indsaa, at vi nemt kunde komme slempt op at køre. Der kom saaledes intet ud af det; men det er en ejendommelig Maade at bidrage til at lette Privatbanerne Konkurrencen overfor Bilerne at stille saadanne ganske meningsløse Krav.

Jeg havde ellers tænkt at ville dvæle lidt ved Udlaanene fra Statsboligfonden og ved Iværksættelsen af § 5 i Loven om Statsboligfonden, men da jeg erfarer, at der i de allersidste Tider har vist sig Mulighed for, at Sagen fra Regeringens Side vil blive fremskyndet, skal jeg afholde mig fra at komme saa langt ind paa Betragtninger i den Henseende, som jeg egentlig havde tænkt mig. Der er dog et enkelt Tilfælde, jeg gerne vil fremdrage, thi Stillingen er en saadan, at der hur-

tigt maa træffes en Afgørelse, ellers vil der gaa meget i Stykker, det begynder at brænde paa nu.

Der er for disse Laan Afgifter, Renter og Afdrag baade for et halvt og to halve Aar, og saa snart der er forløbet et Aar eller rettere sagt forinden, kommer Statsboligfonden og gør retsligt Krav gældende, idet den hævder, at det skal gøres inden et Aar, hvis man ikke vil fortabe sin Ret. I den nærmeste Tid kan det forventes, at Hundreder og atter Hundreder vil gaa fra deres Ejendomme og Huse, som de har sat deres Spareskillinger i og laant Penge til, hvis der ikke handles hurtigt.

Man maa ogsaa sørge for, at Omkostningerne ikke bliver for store, thi som det er i Øjeblikket, er det en meget dyr Sport at komme i Restance til Statsboligfonden. I disse Dage udsendes der, i hvert Fald i Aarhuseggen, gennem Sagførerfirmaer Krav om Betaling af Restancerne med Trusel om Udlæg og Udpantning, hvis Betaling ikke finder Sted ret hurtigt, men selv om Betalingen finder Sted, forlanger de paa-gældende Sagførere alligevel 10 pCt. erlagt af Restancebeløbet, og de er ikke til at rokke derfra, og det bliver meget store Ekstraudgifter, der saaledes kommer til, skønt man ikke skulde synes, at det stod i et passende Forhold til at skrive et Brev til de paagældende.

Naar retslige Foranstaltninger bliver sat i Værk, ved vi jo, hvad det kommer til at koste.

Der er et Eksempel fra Aarhus eller i hvert Fald fra Aarhus' Omegn paa, at en Ejendom med et Statsboligfondslaan paa 4 500 Kr. har faaet 5 000 Kr. paa i Omkostninger, da den skulde til Auktion, for ubetalte Restancer og Omkostninger til Sagfører og Retsvæsen, saaledes at medens Statsboligfondslaanet, som sagt, var 4 500 Kr., var der ved Udlægsforretningen et Krav paa 9 000 Kr. Jeg vil henlede de rette vedkommendes Opmærksomhed paa de Udgifter, som saaledes løber paa. De maa kunne sættes ned og bør sættes ned, da de er alt for store, naar man ser Sagen i sin Helhed.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Slutningen af sit Foredrag?

Simonsen: Ja, lige straks. Nu ser man jo, hvorledes man med den Administration, der foretages fra Regeringens Side, paa alle Omraader gør det vanske-